

Behemoth, Jama Pekel

Vesnice hori, noci jdu sam,
zkratim si cestu pres pole lan,
obklopen dymem, na konci sil,
ae smysl neznam, jasny mam cil,
vidomi ztracim a prece bdim,
vede mi label, tam dolu - k svym.
Snad jsem jji mrtev, pro tento svit,
Satan vsak silu vraci mi zpit,
koneeni vidim pekelnny chrtan,
do jhavych temnot vrele jsem zvan.
S tilem jji nehmotnym prichazim blij,
za mnou se zavira jelezna mrij.
Jama pekel, stokrat prokleta,
jama pekel, krvi zalita.
Tei sloujim lablu, smrti a zlem,
roznasim zkazu, jsem demonem.
V kajdem staveni eern oltar, na kajdem obraze je moje tvar.
S hrozivym smichem vracim se sem,
priznivci labla padaj na zem.
Eerna je touha, bleda vsak krev,
kdo neni vyholen, sklidi muj hniv.
Marni se pacht, modli a sni,
demonem stat se ne kajdy smi.
Posedli vztekem vesnici bori,
marni vse dilaji, marni stoh hori!